

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Gunnar Lohroth*
Härad: *W. Gönne* Adress: *Hälsleholm*
Socken: *Vinslöv* Berättat av: *Olof Jönsson*
Uppteckningsår: *1937* Född år *1854* i *Vinslöv*

Uppteckningen rör

Om byggnadssticket. tid. 1-6.

Om byggnadssticket.

Sagotmannen är nu gammal och med läligt
minne och svårighet att förklara sig, varför
berättelsen ger föga, och blott delar han här
närskrivs!

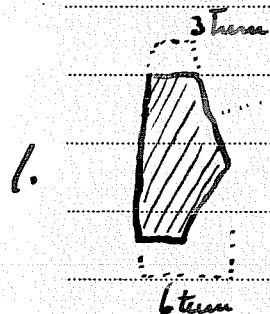
Byggåstarna i de äldre husen brukade vara
3, den mellersta högre belägen än de andra
två. För var det öppet upp i byggningen.
Antärligen har det även förekommit hls med
2 åsar. Bräderna i inbertaket lågo på
varandra: ö. antingen i fals
eller duktade i åsen. Dentäckning låg ovan-
på. Särövan spantak fästet i "övertäcket".
Inbertakets bräder lågo i fals på väggens inner-
sida. Materialet till åsarna var såligen
fur (hämfur), liksom inbertakets bräder.

5236.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

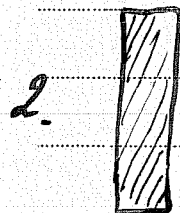
Knuttimringen kallades "knutbygge" (?)

Vägg timret i genomskärning:

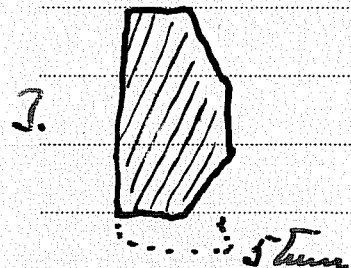

svallknut

: den äldsta sorten (flata
sidan inåt i stugan).

: yngre sort av vägg plankor

: fr 45 år sedan användes
den här sort, som skulle stå

Skriv endast på denna sida!

lodrät; den falsades med
tapp i över- och foträ. Se-
dan sattes snål läkt på
insidan i sömmen eller fogen
och rappades (på insidan).
Rappn. var då vanligt bruk.

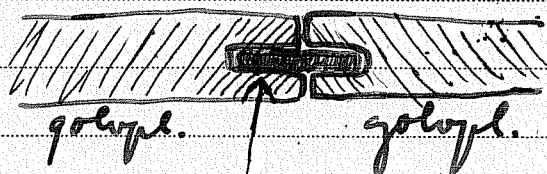
På loft o. trossbottnar lades lera, på väg-
garna rappades med kallebruk / sagesne.
Fästas att rappningen på gärväggarna
huvudsakligen består av kalle, vilket vore
troligt med tanke på kallegraven i Kris-
tianstads slätten^{*)}. Vid rappning slog man
i väggen med en hammare med en fjigg
och i de därav erhållna små hålen sattes
*) De rappade väggar medert. upptäcknare sett i
orten på gamla hus har dock varit vittad lera.

in små spetsade "pluggar", varpå rappingen
slogs på.

Stjerttaken voro alltid av halv / på
andra orter har sagom. dock sett sär
användas). Jordtak har ej funnits i
sagomannens tid.

De kypor, "takkyppor", varmed halven band
på taket, voro av haspel, och vidjorna av
ljörk eller vild. Halvtaken, "bästalg",
voru allmänna för cirka 50 år sedan:
"Späntag" (späntag) funns för jämte halv-
taken. Spänorna voro av eke. Ett hus
revs i Vedbygge för c:a 20 år sen, och då sa-
des det att taket, späntak, legat i 100 år
"Stickor" började användas omkring 1872, voro
av fur eller gran. Dessa tak tjärades med
tjätgär.

Spånorna voro tjockare i ena änden
och tunnare i övre; de voro klödda med
yxa för, senare sågade. Spånen voro
naglade med tränagel genom läkten.
Även goloplankorna naglades i bultsträma;
sins emellan voro goloplankorna "falsade".

lång "lös" ribba, som gick genom "not"
urtagen i bägge plankornas kant, urtagen
med nothyvel ("tjyren"). Hyveln drogs av
tre män.

För gjordes rännan ("lömmingen") med yxa,
"sylyxa".

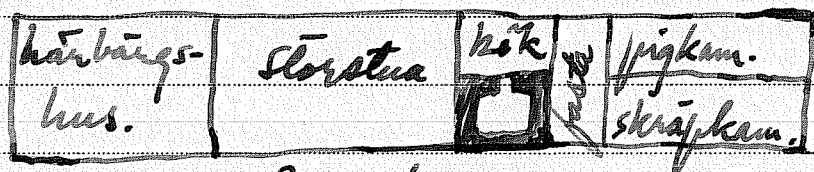
Not är nyare benämning, lömming den

äldre beteckningen.

Att hyvla bräder med användes "othyveln" som drogs av trä man.

I skiftesverksväggen sattes mossor mellan plankorna ("det skulle mossas"...).

Saggsnamnen beskriver churen ocklart rum-
indelingen i ett hus i Hålabäck. (Närvinge
socken) som han rivit.

här fanns ryggåsar blott över storstugan; här-
bärgshus o. kamrarna voro byggda i "skär".
desså hade platta inertak; yttertakten voro lika
høga som yttertakten över storstugan.